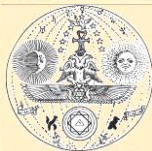

Μυστικιστική οδός και Μυητική οδός

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο

Roberto Randellini

33° 90° 97°

Ο Μυστικισμός και η Μύηση αντιπροσωπεύουν δύο διαφορετικές μεθόδους για την επίτευξη ενός και μόνο στόχου, της επανένωσης με τον Υπέρτατο Κτίστη των Κόσμων, πηγή και προέλευση όλων των πραγμάτων.

Το πρώτο (Μυστικισμός) είναι υποκειμενικό, μιμητικό και στοχαστικό. Εμπλέκει ολόκληρο το άτομο και έχει σκοπό του την προσέγγιση της αθανασίας, έχοντας ως βάση του την Πίστη. Για παράδειγμα ο Χριστιανικός Μυστικισμός που θέτει ως επιδίωξη τη μίμηση, την ταύτιση και ενατένιση του Χριστού.

Η δεύτερη (Μύηση) είναι μια πειραματική μέθοδος, υποκειμενική και Ερμητική και εμπλέκει επίσης ολόκληρο το άτομο. Η βάση της Μύησης δεν είναι η Πίστη αλλά η συνεχής αναζήτηση της Αλήθειας στην εσωτερικότητα του μούμενου, εξαιτίας του οποίου είναι ταυτόχρονα και υποκείμενο και αντικείμενο της έρευνας. Ομοίως ξεδιπλώνεται και αρθρώνεται μέσω διαδοχικών ευαισθητοποιήσεων υπό το πρίσμα της εσωτερικότητας¹. Αυτή η έρευνα χρειάζεται και χρησιμοποιεί τη μελέτη των αρχαίων Μυστηρίων και της «μεταστοιχειωτική τους αξίας».

Με αυτόν τον τρόπο θα αφυπνιστούν στο άτομο, σταδιακά, οι αξίες της Παράδοσης, η οποία νοείται ως η Επιστήμη της ψυχής του ανθρώπου, προηγούμενης φυσικά μιας προληπτικής προετοιμασίας και καθαρισμού.

Ακολουθώντας τη Μέθοδο θα εισπράξουμε τους καρπούς της επιθυμητής Σοφίας. Υπάρχουν πολύ εμφανή σημεία επαφής μεταξύ των δύο τρόπων (Μυστικισμού και Μύησης), μεταξύ των οποίων η κοινή συνειδητοποίηση της ύπαρξης ενός Υπέρτατου Όντος Δημιουργού όλων των πραγμάτων. Σε αυτό προσθέτουμε τον στόχο της επιστροφής στη Θεία Αρχή ανυπομονώντας την απόκτηση της Γνώσης. Οι προϋποθέσεις και των δύο προκύπτουν από την αναγκαιότητα της λύτρωση από το επίπεδο της «πτώσης».

Ο Μυστικισμός οδηγεί στην Αγιότητα, η Μύηση στη Γνώση².

11/2022

¹ ΣτΜ: Στον Υγιή Εσωτερισμό και στους Οργανισμούς που τον αντιπροσωπεύουν, κάθε αύξηση βαθμού είναι αλλαγή κατάστασης συνειδητότητας.

² ΣτΜ: «Γνώση» με «Γ» κεφαλαίο νοείται η γνώση της φύσης, του ανθρώπου και του Θεού, η ενορατική γνώση και όχι η εγκυκλοπαιδική.